



dott ugyan az 1884-ben életbe léptetett ipartörvény, a mennyiben a XVII. t.-cikkelyében ellenőrző iparhatóságot állított föl, hová az összes ipari szakosztályok együttesen 20 tagot választanak a kebelükből. Ezek az *iparhatósági megbizottak*. Ezeknek jogokat ad a törvény úgy a műhelyek időnkint való megvizsgálására, mint az iparosanek kiképzéséről (10. §. e) pontja), de sőt az 1884 évi 18-ik t.-cikk végrehajtása tárgyában kibocsátott 39266. számú miniszteri rendelet 24. §-a értelmében arra is, hogy a szakosztályukba tartozó tanoncokat felszabadulásuk alkalmával alapos vizsgálat alá vegyék: vajjon az illető tökéletesen kiképezetett-e a mesterségben avagy nem. Ha nem, akkor megvonhatják tőle a felszabadulás jogát s az ügyet az ipartestülethez, mint felettes fórumhoz viheti.

Es hát beváltak-e az iparhatósági megbizottak, érvényesült-e a törvénynek ez az intenciója?

Nem.  
Nem vált be azért, mert elsősorban már a választásuk is olyan, mint a halvszületelt gyermeknek az élete, őket nem az iparosok zöme választja, hanem a tanács által kiküldött választási elnök, a ki 2—3 egyén által — előre elkészített névsor szerint — választatja meg. Miért? Kénytelenségből!... Évek óta következetesen csodálatos közönyvel viseltetik az iparosztály iparhatósági megbizottjainak a választásával. Hiszen emlékezhetünk, alig volt év, a mikor ezek választása alkalmával az iparosok közül 3—4 választónál több megjelent volna az urnánál.

Es hát mi következik ebből?  
Az, hogy az iparhatóság azokat „nevezi“ ki, akik ily módon megválasztatnak. Azok elfogadják (eszükbe sem jut visszautasítani, mert hát jó emberek, derék emberek, akik nem ellenkeznek sem az iparhatóság fejével, sem a választókkal!) és lesznek iparhatósági megbizottak, a kiktől természetesen nem volna illő dolog követelni, hogy a törvény kívánságának eleget is tegyenek.

A választás iránt csak egy esetben lehetne felköltetni az érdeklődést. Akkor, ha volnának aspiránsok, jelöltek. Igen ám, de a mi iparosaink másképen fogják föl ezen az ipar fejlődésére közvetlen és pedig nagy mértékben kiható hivatását. Ők ezen szerepet hasonlatosnak tartják a végrehajtói — szerephez. Ki volna az, aki bemenvén a másik iparostárs műhelyébe, hogy ott a magyar ipar érdekében vizsgálatot tartson. Vagy hogy akadályt gördítsen amannak a tanoncza folszabadítása elé?

Nem magyar emberhez való munka az ilyen, gondolják a mi iparosaink s ezért nincs se jelölt, se választó, sem pedig a törvény ide vonatkozó szakaszának érvénye.

Igy azután az történik, hogy az a bizonyos „megválasztott“ iparhatósági megbizott kezébe kapja a fenti rendelet 23. §-a által előírt és szabályszerűen kitöltött *jelentés-t*, a mely jelentésben benne foglaltatik, hogy V. iparos folszabadítja a tanonczat, az iparhatósági megbizott vizsgálja őt a mesterségben való kiképzetése iránt meg, és erről 8 nap alatt az ipartestülethez tegyen jelentést; a kiküldött eszmadia vagy kétfestő iparos aztán *beleírja*, hogy a *szabályszerű vizsgálatot* X órásnál vagy Y kovácsnál a *helyszínen megejtette, a tanonc ipari előhaladását „jönak“, „kielégítő“-nek vagy „nem kielégítő“-nek minősíti* — a tanoncztartó mester bemondása után.

Természetesen, hogy sem a műhelyt, sem a tanonczt soha nem látta.

Pedig minő hasznára lehetne az iparosnak az, ha *tisztességes, komoly* és semmi *mellékérdéket nem tekintő* iparosok lelkiismeretesen elvégeznék a törvény kívánságát.

Az iparhatósági megbizottak ezen celtalansága természetesen nyilvánvalóvá lett az évek folyamán. Ez okból az iparügyi miniszter most azon fáradozik, hogy miként lehetne az intézményt akként módosítani avagy megváltoztatni, hogy azzal a kitűzött czél el is legyen érhető.

Valamennyi másodfoku iparhatósághoz, továbbá a kereskedelmi és iparkamarákhoz 11614. sz. alatt fontos megkeresést intézett e tárgyban, melyben — tekintettel arra, hogy az iparügyi közigazgatásban ezen intézményt

továbbra is fönn akarja tartani, — fölhívja a czimeket, hogy az 1884. évi XVII. t.-cz. 167—174. §-aiban foglalt rendelkezéseknek, de különösen a 168. §-ban az iparhatósági megbizottak hatáskörét megállapító rendelkezéseknek szükségességét és helyességét gondosan mérlegelve, terjeszték elébe azon javaslatokat, melyek a czimek véleménye szerint az intézmény helyes átalakításánál kívánatosaknak mutatkoznak.

*Hegedüs* miniszter ezen igen fontos leiratában kifejezést ad annak, hogy az iparhatósági megbizottakat — az 1884. évi XVII. t.-cikkben foglalt ipartörvény most folyamatban levő módosítása által — föl akarja menteni azon föladatok teljesítése alól, melyeknek végzése részint iparokban való elfoglaltságuk miatt, részint általában megfélelni nem képesek, a hatáskörükben megmaradó teendők végzését pedig megkönnyíteni szándékozik s olyan önkormányzati szervé akarja ezen intézményt átalakítani, melynek *véleménye*, illetve *közreműködése* az I-ső foku iparhatóság *tevékenységét hatályosabbá teszi*.

Ezen miniszteri leiratra egy szakférfiutól a következő véleményt hallottuk:

„Az iparhatósági megbizottakra vonatkozó 1884. évi XVII. t.-cz. 168. § 7. pontja és a 173. §. d) pontjában foglalt rendelkezések — az iparfelügyelői intézmény életbe léptével — idejüket multák. S mint a tapasztalat igazolja, az iparfelügyelői intézmény a gyakorlati életben annyira bevált, hogy azt az iparhatósági megbizottak intézménye nem végezte úgy soha, a jövőre nézve pedig nélkülözhetetlen.

Véleményem szerint a képzéshez kötött mesterséget űzők felett — az iparhatósági megbizottakra ruházott és ruházandó minden jog, illetve működési kör — a kerületenként s kizárólag az említett foglalkozások felügyeletére szervezendő iparfelügyelőkre lenne bízandó; — mert bármely irányban változtatnassanak is az iparhatósági megbizottak működési köre, az a gyakorlati életben beválni nem fog.

Az iparos vagy marad a mi, s lát a mestersége után, vagy ha az iparhatósági megbizattal járó teendőket — ha csak felületesen is — el akarja látni, akkor kénytelen ipari munkáját elhanyagolni — A két foglalkozás össze nem egyeztethető. Az iparos, ha a mai nehéz megélhetési viszonyok mellett boldogulni akar, akkor dolgoznia kell és holmi díjtalan s a többi iparosok által gyűlölt tisztelbeli foglalkozásra ideje nem marad.

A törvény által megkívánt követelmények teljesítésével csak oly független állami alkalmazottak (iparfelügyelők) lennének megbizandók, kik az ipartestületekkel kapcsolatosan teljesítenék az említett iparhatósági megbizottak teendőit.

Ehhez azonban feltétlenül szükséges lenne az, amit a mult évi kolozsvári országos kongresszus egyhangulag magáévá tett: hogy az ipartestületek hatásköre kibővítették és működése hatályosabbá tétessék.

Állandó s az ipartestületi közigazgatás terén kellő jártassággal és gyakorlati érzéssel bíró tisztviselők alkalmazandók elsősorban az ipartestületeknél, kik tisztességes fizetéssel lennének honorálandók, hogy teljeseen az iparügyek és iparfejlesztési feladatok céltudatos megoldásának szentelhessék magukat.“ *Sz. II.*

## Iskolai értesítők.

A *dobsinai m. kir. állami polgári fiúiskola* értesítőjét a mult évről *Röczey* István igazgató állította össze nagy figyelemmel, sok gondnal. Bevezető czikként közli Zajzon Samu tanárnak az Erzsébet-gyászünnepeken mondott szép beszédét. A tantestületnek az igazgatón kívül 5 rendes tanár, 2 segédtanár, 7 óraadó és 3 hitoktató tagja volt. A tanulók létszáma 173-ra emelkedett (73 dobsinai, 100 vidéki). A jó és szegény tanulók az év folyamán összesen 1425 korona és 54 fillér segélyben, illetve jutalomban részesültek. Az ifjuság iskolai ünnepeken is vett részt. A növendékek egészségi állapotáról, magaviseletéről és szorgalmáról általában az adatok

Hogy mekkora a különbség elmélet és gyakorlat közt, arra elég legyen a következő kis eset: Voltam egy budapesti jouron, a hol egy uri ember ugyancsak kikelt a párbaj ellen. Szép okokkal kimutatta, hogy a kihívás nem ritkán csak gyáva kibuvás bizonyos felelőségek alól. Ugy-e? kérdem, — ha most valaki kihívna párbajra, — elég erkölcsi bátorsága volna visszautasítani? A legnagyobb megütközéssel pattant fel. — Olyan gyávanak hisz engem Nagysád?

My Lady, azt is fölemlíti levelében, hogy nálunk is ugy kellene elbánni a párbajhősökkel, mint önöknél Angliában. Ott közönséges gyilkolás számba veszik a párbajt és a szerint is büntetik.

Erre megint csak azt mondom: — hm!

Büntetnék azt nálunk is, de — egyszer akarták (mióta én élek) a párbajtörvényt szigorítani és véletlenül — ép akkor — ugy gubanczolódtak össze az események, hogy maga a párbajtörvényt szigorítani akaró miniszter is párbajba keveredett valami csekélység miatt és mint-hogy egy miniszter sem bolond, hogy saját maga ellen hozzon törvényt — maradt minden a régiben. Most is ott vagyunk vele, a hol az a bizonyos „mádi recepiált polgártárs.“

Szerencsére nem muszáj minden párbajnak halállal végződnie, sőt legtöbbször egy kis karczólással vagy egy-két csütörtökkel el van intézve „barátságosan“, levén nálunk a párbajnak nem az a rendeltetése, hogy a felek egymásnak kárt tegyenek, hanem hogy a lovagiasság szabályainak elég legyen téve.

Különbön nálunk történelmi jogosultsággal is bír a párbaj. Igy, — egy lovagias Árpádházi királyunk, I. Béla párbajban győzte le a pomerán óriást, miáltal magának feleséget, Lengyelországnak szabadságot szerzett. És mikor uralmára féltékeny bátyja a „korona és kard“ közt engedé választani, habozás nélkül ismét csak a kardot választá, mert: „Kard ada nem kis hirt, kard szerze királyi feleséget, — a kard megszerzi a koronát is, ha kell.“ A minthogy meg is szerezte.

Vagy mit mondják a lovagias Szent László királyról, ki Etelkéért vívott a kunnal? Vagy Toldy Miklósról, ki az ország ezimerét párbajban szerezte vissza a cseh vitéztől? És annyi sok másról, kik egy-egy nemesebb czélért párbajban tették kockára életüket, ha azt másképp elérni nem lehetett.

közt nem találunk említést. Avégett tananyag ismeretése után a tanulók érdemsorozata következik. Az első osztályban minden tárgyól kitűnő: Kreutzer Lajos; a 2-ikban: Petrik Ernő; a 3-ikban: Klausmann Viktor; a 4-ikben senki; az 5-ikben: Bolla Pál és Gyürky Leon; a 6-ikban: Krausz András és Krisztián Pál. — A növendékek tanár vezetése mellett több tanulságos kirándulást tettek; az önképzőkör Halasi Jenő tanár vezetése mellett szép sikerrel működött.

A *dobsinai állami elemi és községi polgári leányiskola* értesítőjét az igazgatóság adta ki. A füzet elején Jakab József a negyven évi tanítóskodás után nyugalomba vonult Melzer Ederől emlékezik meg. Klein Samu igazgató pedig a Melzer-alapra befolyt adományokról referál. — Az elemi iskoláról Ulreich János igazgató közli gondos jelentését, s kegyelettel emlékezik meg az elhunyt Wiesinger Károlyról és Lang Adérról, kik a tantestület tagjai voltak. A tantestületnek a vallás- és közokt. miniszter a magyar nyelv terjesztése körül kifejtett fáradozásáért elismerését nyilvánította. A tantestület az értesítőben mond köszönetet Józsa Antal kir. tanfelügyelőnek, ki az iskola ügyét melegen felkarolta s az államosítás érdekében is sokat buzgókodott. — A növendékek egészségi állapota kedvező volt. A tantestületnek 10 tagja volt és 3 hitoktató. Az elemi iskolába 420 növendék iratkozott be.

A polgári leányiskola fennállásának tizedik évét töltötte be s az intézet a jól megvetett alapon emelkedik, virágzik. A növendékek több kirándulást tettek a mult évben ismereteik gyarapítása végett, s iskolai ünnepek is változatosabbá tették a tanévet. A tantestület tagjai voltak: Klein Samu igazgatón kívül két rendes tanár, két tanítónő, két óraadó és három hitoktató. Az intézetnek 123 növendéke volt, s ezek közül számosan tanulták a francia nyelvet is. Általános kitűnő előmenetelt 25 növendék tanusított. Ezek neveit nem tudjuk meg az értesítőből. A végzett kézimunkáról is részletes statisztikai kimutatás van közölve s végül a jövő tanévre szóló tudósítások fejezik be az értesítőt.

## Hirek és vegyesek.

**Királyunk 70 éves születésnapjára** városunkban is fényesen megünnepezték. A hivatalos és magánépületek zászlódszít öltöttek. A Róm. kath. templomban Széman Endre prépost-plébános, Galusz Péter, Markovich Géza és Timkó László segédletével misét mondott, melyen a városban lévő összes állami és közigazgatási tisztviselők, az állami elemi iskola tantestülete, a szabadkai m. kir. ménlelep személynete, a kurinci állami földmives iskola tanárai és növendékei mindannyian jelen voltak, nagy lelki gyönyörűséggel hallgatván az Uthy Antal kántor művészi orgonaszóval és remek szép hangjával előadott régi magyar egyházi énekek megkapó melódiáit

**Megbízás.** Törköly László helybeli kir. törvényszéki jegyzőt, a m. kir. igazságügyminiszter a helybeli járásbírósnál a kir. ügyészi teendőkkel megbízta.

**Esküvő.** Tiszolozon mult szombaton esküdtek egymásnak örök hűségét Steinhausz Béla nyustyai gyógyszerész és Trajtler Jolán, Trajtler János tiszolozai gyógyszerész szép és művelt leánya. A díszes esküvőn nagyszámú közönség jelent meg. Boldogság kísérje a frigyet!

**Kinevezések.** A magyar kir. igazságügyminiszter Szabó József tornallyai kir. járásbírósnál segédtelekkönyvvezetőt a helybeli kir. törvényszékhez telekkönyvvezetővé nevezte ki. — Fengya Igor rimaszombati kir. törvényszéki joggyakornokot a nagy-bereznai, Hoczmán István kir. járásbírósnál segédtelekkönyvvezetővé nevezte ki. — A közoktatásügyi miniszter a rozsnói áll. segélyezett ág. hitv. evang. főgimnáziumhoz rendes rajztanárrá nevezte ki Schablik Károly középiskolai képesített rajztanárt.

Az okok különbözők lehetnek a párbajnál, de az igazi okot nem igen szokás bevallani. Igazi gentleman magával a párbajjal sem igen dicsekszik. Mindamelllett tagadhatatlan, hogy a párbaj a féle szükséges rossz. Mert tessék csak elképzelni egy gentlemant, a ki panasza megy a pofon ütök, hogy őt pengővel reperálja meg a becsületén ejtett folytonossági hiányt, vagy bottal vesz magának elégtételt. Ugy-e, hogy shoking?

Azért is oly enyhe nálunk a párbajtörvény. Három naptól harmincz napig terjedő államfogház rendes esetben, ha t. i. csak a féle barátságos párbajról van szó. Életre-halálra nálunk csak a legkritikább esetekben megy a párbaj, bármily szigoruak is a feltételek, mert annyi jó érzés, — ha az utolsó perczen is, — majd minden-kiben támad, hogy rossz helyre ne ezelőzzön. Ha mégis előfordul, hogy valaki véletlenül agyonhibázza ellenfelét, el lehet készülvén legalább három évi államfogházra.

Ne tessék azonban azt hinni, hogy az államfogház olyan borzasztó, mint a neve. Sietek kijelenteni, hogy az a legkedélyesebb hely, a hol sampusz és tarokk mellett igen vigan el lehet tölteni azt a kis időt. Az ór annyira megy az udvariasságban, hogy bocsnatot kér, mielőtt az ajtót az elítelt gentlemanra csukná. Némelyik igazgató pedig annyira megy a szeretetreméltóságban, hogy — becsületszóra — egy-két órácskára ki is engedi őket, ha kéri.

Ez ugy-e meglepi önt? de ha tekintetbe vesszük, hogy ott csakis sajtóvétségért vagy párbajért elítelt gentlemanek vannak, továbbá, — hogy igazi gentleman csakis kifogástalan uri emberrel verekszik, — föl kell tenni, hogy az ilyen urak becsületszava, rájuk nézve — törvény, abban kételkedni senkinek sincs joga. (Még a fogház igazgatónak sem).

Ezek után ugy hiszem — ön is kedélyesebb szempontból fogja elbírálni a magyar párbajt és hiszem, hogy az igen tisztelt angol közvélemény is igazat ad nekem, ha azt állítom, hogy ez is csak egyike — nagy érényekből túlszabólt támadt bűneinknek.

Ha ezenkívül bármi kérdezni valója akad, csak tessék bizalommal kérdezni. Válaszra mindenkor kész, igaz híve

Csalán.

## Társadalmi csalánok.

### Párbaj.

#### My Lady!

Őn azt írja, hogy az angol közvélemény kedvezően fogadta előbbi „társadalmi fejtegetéseimet.“ Egyben föl-kér, hogy írnam meg, miért oly gyakoriak a párbajok Magyarországon és miért büntetik oly enyhén?

Hm!!!  
Őn mindig eltalálja, — mit kérdezzen, de valjon, — én eltalálom-e rá a feleletet?

Hiszen, felelhetném azt is, hogy azért párbajozik mindenki, mert enyhén büntetik és azért büntetik enyhén, mert a legnagyobb minisztertől a legkisebb kow boy-ig mindenki párbajozik. -- De tárgyilagosa akarok lenni, azért kimerítően fogok felelni.

Mert lássa, My Lady, — mint már említém — ázsiai faj vagyunk. Nálunk egy bizonyos fokig minden virtus, azontul tilos. De azt a bizonyos fokot, kinek-kinek a jó érzése határozza meg.

Vagy, hogy jobban megmagyarazzam. Sok a hibánk, azt tudjuk. Hogy a bűn az erény túltengése, azt is tudjuk. De hogy hol kezdődik a túltengés: ez az, a mi „gyakran“ nem tudunk.

Innen van, hogy néha a hibát is erényszámba vesszük és viszont.

Teszem fel: A bátorság túltengése a vakmerőség; ez már hiba, ugy-e? Mégis az emberiség javarésze meg-tiszteltetés számba veszi, ha vakmerőnek tartják. Viszont a gyávaság nem egyéb, mint az óvatosság túlzása, de azért jaj annak, a kit a közvélemény egyszer gyávának mond! Az erkölcsileg meghalt a társadalomra nézve.

Most tessék egy magyar gentlemant elképzelni, a ki — ha megsértik — nem siet a sértőt kihívni, vagy ha kihívták, nem siet elégtételt adni. Nálunk, a hol mindenki született vezér.

Ahhoz nálunk nagyobb vakmerőség kell, mint a „kinai bokszereknek“ az evangéliomot prédikálni.

Igaz, elvben mindenki ellensége a párbajnak, férfi és nő egyaránt. De azért nincs nő Magyarországon, ki holtig büszke ne lenne rá, ha egyszer valaki „érte“ vívott; és nincs férfi, ki büszkén ne mutatná párbaj-sebét, — ha van — és el ne dicsekedne az államfogházban eltöltött egy-két napjával.

**Halálozás.** Megyénk előkelő társadalmának egyik intelligens tagja hunyt el f. hó 15-én Gömör-Ráhón öv. Vad Andrásné személyében. A végelgyengülésben elhunyt tisztoskoru urnó anyós volt megyei intelligenciánk egyik nagy tekintélyű tagjának Ruthény Bélának. Temetése pénteken délután folyt le nagy és díszes uri közönség jelenlétében, mely alkalommal Czinke István rimaszombati ev. ref. lelkész mondott megható beszédet, az énekkar pedig szép gyászdalokat énekelt. A család a következő gyászjelentést adta ki: „Vad Amália férjzett Ruthény Béláné férjével deméndi Ruthény Bélával egy a maguk, mint számos rokonuk nevében is fájdalommal tudatják a szeretett édes anya, anyós s rokon öv. ölyvödi Vad Andrásné született oroszlányi Oroszlányi Amáliának folyó hó 15-én, élete 78-ik évében Gömör-Ráhón végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. A kedves halott földi maradványai folyó hó 17-én délután 3<sup>1</sup>/<sub>2</sub> órakor fognak Gömör-Ráhón az ev. ref. vallás szerartása szerint örök nyugalomra tétetni. Béke poraira! Gömör-Ráhó, 1900. augusztus 15.”

**Vendég.** Fábry Sándor Békéscsaba megye nagyteljesítési alispánja a múlt héten rokonai látogatására városunkba érkezett s néhány napot figyelmes rokonai a Fábry-család körében igen kellemesen töltött.

**Személyi hírek.** Abonyi Pál, Lengyel Sámuel, Czinke István a stózi fürdőből, hol hosszabb ideig üdültek, hazatértek. Langhoffer Viktor, dr. Fülöp Dezső és dr. Kovács László tartalékos tisztek, aranyfjúságuk kedvelt alakjai 28 napi fegyvergyakorlatra vonultak be.

**Baleset.** Dr. Kálniczky Géza kir. törvényszéki bíró kis leánya: Mártha véletlen körülmény folytán az emeletről leesett, s valóban az isteni gondviselésnek tulajdonítható, hogy a kedves kis leánynak zúzódásokon és az ijedelmén kívül más baja nem történt. Mi e sorok utján óhajtjuk e végzetessé válható eset szerencsés kimenetele feletti örömmünket az aggó szülőknek kifejezni.

**Bucsu-lakoma.** A gyergyó-szentmiklósi m. kir. adóhivatalhoz hasonló minőségben áthelyezett Kórody Jenő kir. adótitizt tisztelgetésére tisztviselőtársai, jóbarátai és az önkéntes tüzoltó-egyesület bucsu lakomát rendeznek folyó hó 25-én délután a Kondek-féle kertben. A menyinyire örülünk a saját kérelem folytán teljesített áthelyezésnek, annyira sajnáljuk Kórody Jenő eltávozását, mert egy derék, szorgalmas, kötelességteljesítő, lelkiismeretes tisztviselőt és önkéntes tüzoltó-egyesületünknek ügybuzgó szakasz-parancsnokát veszítjük el benne.

**Gyászír** Pelszezi Hámos Gyula a Hámos-család egyik tagja f. hó 17-én 54 éves korában Rozsnyón jobblétre szenderült. Az elköltözött igen szórakozott természetű egyéniség volt, lelkét mindig bántotta valami fájdalom, — s életét kizárólag a tudományoknak és irodalomnak szentelte. Csendesben, titokban, feltűnés nélkül írogatott s különösen a nemzetiségi kérdésekkel szeretett foglalkozni; mert nagyon fájlalta, hogy a haza testén annyi sok idegen ellenséges elem ragódik. Ez irányban nyomatásban napvilágot is látott egy munkája, a melyet szerénységénél fogva csakis legközelebbi rokonai, ismerősei vagy jó barátainak adott rendelkezésére. E mellett írogatott a fővárosi lapokban és különösen hosszú időn át a „Rozsnyói Híradó“-nak volt lankadhatatlan ügybuzgó munkatársa. — Béke poraira!

**Műkedvelői előadás Tamásfalán.** A Mária-Érzsike szül. Farkas Erzsike védnöksége alatt álló „Petőfi-egylet“ folyó hó 18-án színelőadást rendezett. Előadták Almási Tiharmé kedvelt népszínművét a „Tót leány“-t. A szép számmal összegyűlekezett vendégsereg élénk érdeklődéssel tekintett az előadás elé, s a ki ismerte az előadandó darab nehézségeit, az önkéntelenül is azon gondolattal foglalkozott, miként fognak az egyszerű nép köréből való szereplők e nehéz darabban megküzdeni? . . . A fiatalság helyes alakításával természetesen és ügyes játékkal teljesen kielégítette a közönséget. Egyik szereplőt a másik után érte a megérdemelt tapsvihár. A jól sikerült előadás valóban Tamásfalva ifju nemzedékének életvalóságáról tett bizonyítást. Bátran s örömmel mondhatjuk, hogy kivétel nélkül derekasan megfeleltek nehéz feladatuknak, s ezért megérdemlik a derék szereplők, hogy neveiket e helyütt is felemlítsük, s ily módon buzdítsuk a további munkálkodásra. Hankát, a nemeslelkű tót leányt Vinis Janka játszotta ügyes alakítással, kellemes csengő hangjával elbájosolta a hallgatóságot, mely viharos tapsaival jutalmazta a kedves szereplő igyekezetét. Hozzá hasonló ügyességgel játszották szerepeiket: Rohák Mariska, Lévy és Karhut Boriska, nemkülönbön Juhász, Pavella, Andrik Mariska és Pásztor Boriska is. A férfi szereplők közül különösen Andrik András tüntette ki magát a Miso tót legény szerepében. Habán András a Brbolya szerepében a közönséget a legjobb kedvre derítette. Ugyancsak derekasan megállotta helyét Kamarás Pál a Gyarmathy János szerepében, valamint Palkovics Sándor a Kospál, Vince István a Bandi, s Nagy István a Lipták szerepében. De a többi szereplők is igyekeztek kellőleg megfelelni feladatuknak, így: Szunyai János, ifj. Járossy Mihály, Földi András és Habán Pál. Elismerést és dícséretet érdemelnek a lelkes szereplők, kik fáradságot nem ismerő buzgalommal áldozták fel szabad idejüket a nemes ügy érdekében, s támogatták a Petőfi egyesületet céljai megvalósításában. De az érdem koszorúja Habán Mihály rendezőt illeti meg, ki Vinis Viktor lelkes támogatása mellett a nemes ügy iránti lelkesedésével s fáradságot nem ismerő munkásságával biztosította a színelőadás szép sikerét. A siker teljességét legjobban igazolja, hogy a közönség közkívánatára a lelkes rendezők a színelőadás megismétlését határozták el és pedig folyó hó 26-ára. Oszintén örülünk Tamásfalva ifjusága lelkesültségének, s ez uton is felhívjuk városunk közönségét, hogy a színelőadás menél nagyobb számmal jelenjen meg.

**Véres esetről** ad hírt levelezünk: ugyanis Szent István-napján Détérségben megtartott szokásos ünnepi bucsu alkalmával Putnoky Mór országgyűlési képviselőnek loápolója: Német János összeütözésbe keveredett egy szabadságon lévő csendőrrrel: Kónya Jánossal, minek az lett az eredménye: hogy a csendőr kardját használta s a kötekedő természetű lovász oldalára súlyos vágást mért. A sérültet beszállították a helybeli kórházba.

**Vad hiány.** Nimródjaink részéről általános a panasz, hogy ninesen fogoly és fűrj s oly kicsi a állomány, hogy kevesebbnek tünik, mint a múlt őszszel maradni kellett volna. Ennek oka valószínűleg a nagy esőzések és áradások által okozott pusztulásban keresendő.

**Műkedvelői előadás Osgyánban.** Az osgyáni „Madách-kör“ folyó hó 26-án műkedvelői előadást rendez, mikor is színe kerül György Vilmos népszínműve: „Az öreg béres.“ Az előadást táncmulatság követi.

**Fürdői élet Feketehegyen.** Lapunk egyik barátjától mult heti számunk zárta után vettük az alábbi tudósítást: „A feketehegyi vízgyógyintézet közönsége a mult vasárnap lélekemelő és kegyeletes módon áldozott Tompa Mihály emlékének megtartván a szokásos „Tompa-emlékünnep“-et. A közönség női tagjai özőnével hordták a mezők és rétek illatos virágait, a fenyők lombjait, s már vasárnap délelőtt igen izlésesen feldíszítették a halhatatlan költő-pap fehér márvány szobrát és az azt környező kies berket. Délután 5 órakor az ünneplő közönség a szobor elé vonult, elénekelt a Szózatot, majd Jesezenszky Ignác nagy-kikindai evang. lelkész, lapszerkesztő mondott magasszárnyalású emlékbeszédet; Pigay Imréné urnó (Miskolczi) Tompa egyik remek költeményét szavalta el. Perjessy Lajos áll. főreáliskolai tanár, lapszerkesztő (Veszezőről) ünnepi ódát mondott és Varga Margit k. a. (Temesvárról) virágregéket szavalt. Az ünnepély ezen része a Hymnus elénekésével ért véget. Este konfettivel összekötött sétahangverseny, tűzijáték és táncmulatság szórakoztatta a közönséget. — A Tompa-ünnepély tiszta jövedelméből 40 koronát azon kérelem kíséretében küldök a t. szerkesztő urnak, kegyeskedjék azt a rimaszombati „Tompa-szobor bizottság“-hoz — mint a gyógyintézet közönségének adományát — átszármatatni\*) — Időjárásunk pár hét óta igen kellemetlen, hideg. Nagyon sok az eső, a temperatura reggelenként 5—8° R. Délben 12—14°, igen ritkán emelkedik 15—17°-ra. — Gömörből igen kevés a vendég. Rimaszombatból csak a kedves Juraskó bácsi erősítgeti itt fűradt idegeit. A fürdő túl volt zsúfolva közönséggel, a vendégek egy része Merényben lakott eddig, mostanában azonban már kezd fogyni a közönség.“

**Magyarosodunk.** Nagyrőcei levelezőnkől vettük a következő öröndetes értesítést: „F. hó 20-án Murány-Hután lévén, meglepetve hallottam a templomban a tiszta csengő magyar éneket az isteni tisztelet alatt. — Annyival is inkább megörövendeztetett ez engem, mivel már rég időtől ismerve ezen kis, eldugott tót faluskát, tapasztalom, hogy évről-évre — lassan bár, de terjed a magyarizmus. — sőt már a templomban is magyarul dicsérik az Urat. Nagy érdeme ez Dollák Rezső ottani derék, hazafias plebánosnak, valamint Paulóczy tanítónak, kik semmi fáradságot sem kímélve, gőzerővel dolgoznak zengzetes nyelvünk s a hazafias érület terjesztésén. Eljenek soká s működjenek sikeresen továbbra is a haza érdekében!“

**Küldöttség.** A rimaszombati róm. kath. kört a Budapesten megtartott 900 éves országos kereszténységi ünnepen Molnár Lajos vezetése alatt Hollóssy József és dr. Szelle Ödön személyében kiküldött küldöttség képviselte.

**A függetlenségi és 48-as párt** folyó hó 19-én, vasárnap a szabadkai erdőben fényesen sikerült mulatságot rendezett. Az erdő lombos fái visszhangzottak a vig zenétől és sok daltól, és a nagyközönség, mely a a kedélyes mulatságon résztvett, jól érezte magát. A mulatságon megjelent Török Gyula orsz. képviselő és Draskóczy László, a függetlenségi párt elnöke is. A közönségben számosan vettek részt, s délután megeredt a tánc, a négyesekre sorakozott colonban alig férték el a párok, annyian voltak. Enni, inni való volt bőven s a hangulat mindvégig kitünő! Késő éjjel oszlott szét a közönség, s már éjfél volt, mikor az utolsó csapat vig zeresző és dal mellett bevonult a városba.

**Országos kerékpár-verseny.** Budapesten Szent István napján az országos kerékpár-bajnokság versenyén városunkból Gelle Barna is részt vett, s a legjelesebb vidéki versenyzővel: a szabadkai Száritsal versenyzett a babéért. Több ízben is szerepelt s különösen a vendégek 2000 méteres versenyén szép haladásról és alapos versenyképességről tett tanúságot, a mennyiben egy első, egy második és egy harmadik díjat nyert. A szép érmek, miket a versenyről hazahozott, méltó díszes jelvényei a bizikli-sport terén aratott sikereknek!

**A fogyasztási szövetkezet** — mint halljuk — már szeptember 1-én megkezdte működését. E napokban a központból itt volt egy kiküldött, ki az intézőséget a kellő utasításokkal ellátta. Az új üzletvezető Buzágh J. is átveszi a vezetést, s már az áruk: a fogyasztási cikkek megrendeltek, néhány nap alatt megérkeznek. A jegyzett részvények befizetése serényen folyik, s a rövid idő alatt szép summa gyűlt össze alap-tökének.

**Anyakönyvi kimutatás.** A rimaszombati állami anyakönyvi hivatalnál 1900. július havában következő születések, házasságok és halálozások jelentettek be, született összesen: 13 gyermek; ebből fiu 9, leány 4. Házasságot kötött: Ádam József Simkó Etellel, Kecskeméthy Gyula Cecelié Berta Honával, Ziegl Jakab Bernát Liehtner Fánival, Molnár László Czimmer Juliannával, ifj. Maján János Bán Erzsébettel, ifj. Lengyel Pál öv. Liszka Józsefnével, ifj. Kiss Károly Juhász Erzsébettel. Elhaltak: \*Péter Mihály 89 éves, Raczkos Andrásné gyermeke holtan született, \*Kótai Erzsébet 13 hónapos, Széplaky Jánosné 39 éves, Oláh Mihály 38 éves, \*Horváth Erzsébet 55 éves, \*Szkokon Andrásné 39 éves, Illés József 3 éves, Bíró Lászlóné gyermeke halva született, Szalontay Etel 18 éves. — A \*-gal jelöltek a gömörmegyei kórházban haltak el.

**A fürdővendégek száma Csizben.** Mint bennünket Csizből értesítenek, az állandó fürdővendégek száma e hó 16-án a 920-at meghaladta.

**A budapesti m. kir. állami felső építő ipariskolában** (VII. Damjanich-utca 28/b. sz.) a rendes szaktanfolyamra való beiratások szeptember 1—5 napjain lesznek. Felvételi feltételek: a) 15 éves életkor, b) egészséges testalkat, c) négy középiskolai (gymnasium, reál vagy polgári iskolai) osztály sikeres bevégezése, d) legalább két havi építkezési gyakorlat. A jelentkezésnél szükséges iratok: a) keresztlevél vagy születési bizonyítvány, b) orvosi bizonyítvány, c) a négy középiskolai osztályról szóló bizonyítványok, d) hitelesített gyakorlati bizonyítvány. Lefizetendő díjak: a) beiratási díj 4 korona, b) tandíj az első félévre 20 korona, c) szertári biztosíték 6 korona. Az igazgatóság.

\*, A 40 koronát megkaptuk és azt rendeltetési helyére beszolgáltattuk. Szerk.

**A harmadik orsz sörárpavásár Miskolc-ozon.** Hazánkban a folyó évben csak egy országos sörárpavásár tartatik s pedig Miskolczon, augusztus hó 28-án. E vásár immár a harmadik és sikeréhez alapos a remény, már csak azért is, mert az idei gyenge termés mellett kedvező árakra van kilátás. Az eddigi miskolczi sörárpa-vásárokat külföldi sörgyárosokat is szépen látogatták és ezek eljövételére az idén is bizton számíthatni. A felvidéki árpa e kedvező értékesítési alkalma folytán már eddig is teljesen biztosítva van a termelő közönség részvétele. — A vásárra vonatkozó minden felvilágosítással a Gömörmegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatala Putnokon készséggel szolgál.

### Értesítés.

A rimaszombati állami elemi fiu- és leányiskolában az 1900—901-ik tanévi beiratások folyó évi szeptember hó 1-től 7-éig, délelőtt 8 óratól 11-ig és délután 2-től 4-ig, a *fiu-iskola tanácstermében* eszközöltetnek.

Beiratás alkalmával minden helybeli tanuló 4 korona tandíjat (vidékiek 12 koronát) 2 korona tanszer-illetményt, 50 fillér beirásdíjat és 30 fillér tanítói nyugdíj-illetményt tartozik lefizetni az igazgatónál. Az árva és szegény sorsu gyermekek szülei és gyámjai pedig a tandíjmentességért folyó évi szeptember hó 8-ig nyújthatják be szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeiket.

Beírásnál a szülők és gyámok személyes megjeleneése kívánatos.

A rendes tanítás 1900. szeptember hó 8-án veendő kezdetét.

Kelt Rimaszombat, 1900. augusztus hó 20-án.  
Törköly József, áll. el. isk. igazgató.

## Hivatalos közlemények.

A rimaszombati királyi törvényszék elnökétől.

### Pályázati hirdetmény.

1408. sz. — A vezetésem alatti kir. törvényszéknél ujon rendszeresített s szabályszerű illetményekkel javadalmazott *aljegyzői állásra* a nagyméltóság m. kir. igazságügyminiszter ur folyó évi július hó 29-én 3873. I. M. E. szám alatt kelt magas rendelete folytán ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, a kik ezen állásra pályázni kívánnak, hogy életkorukat, elméleti képzettségüket, nyelvismereteiket, eddigi alkalmaztatásukat és hadkötelezettségi viszonyaikat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket a bírói ügyviteli szabályok 5. §-ának megfelelően ezen hirdetménynek a „Budapesti Közlöny“ hivatalos lapban való harmadszori megjelenésétől számított két hét alatt hozzám annál bizonyosabban nyújtsák be, mert az elkésletten vagy nem szabályszerű uton érkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Rimaszombat, 1900. évi augusztus hó 6-án.  
Vozáry, kir. tszéki elnök h.

### Árlejtési hirdetmény.

1399. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék elhelyezésére szolgáló épület folyosóinak, továbbá a rimaszombati kir. járásbíróság, ugyszintén a kir. ügyészség helyiségeinek és a felügyelete alatti fogházaknak 1901., 1902 és 1903. évi világításához évenként szükségelt mintegy 1730 kilogram köolaj szállításának biztosítására a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában tartandó árlejtés határnapjául folyó évi szeptember hó 19-i k napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók 40 korona bánatpénzzel ellátva oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az árlejtési feltételek addig is megtekinthetők az elnöki irodában, ugyanott az árlejtés napjáig 1 koronás bélyegiven irt ajánlatok is elfogadtatnak.

A bánatpénzből 8 korona a kir. törvényszék és kir. járásbíróság, 32 korona pedig a kir. ügyészség és a felügyelete alatti fogház részére szükségelt köolaj mennyiség szállításának biztosításául szolgáland.

Rimaszombat, 1900. évi augusztus hó 4-én.  
Vozáry, kir. tszéki elnök-h.

### Árlejtési hirdetmény.

1400. sz. — A rimaszombati kir. törvényszéknél s annak területén lévő rimaszombati, rimaszécsi, tornallyai és nagyrőcei kir. járásbíróságoknál 1901., 1902 és 1903. évi január 1-től december 31-ig előforduló *könyvkötészet munkálatok* elkészítésére szerződésileg biztosítani szándékoltatván, felhívom a vállalkozni kívánókat, hogy ezen munkálatokra nézve, részletezett ajánlataikat írásba foglalva, azt sajátkezűleg aláírva, s egy koronás bélyeggel ellátva, folyó évi szeptember hó 21-ik napjáig, a kir. törvényszék elnöki irodájába adják be, — később beadott ajánlatok el nem fogadtatnak, — a szerződési feltételek, valamint a jelenlegi árak jegyzéke azon irodában a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Rimaszombat, 1900. évi augusztus hó 3-án.  
Vozáry, kir. törvszéki elnök-h.

**Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.**

## Hirdetmény.

Részvényeink 8-ik számú szelvénye matól kezdve **darabonként 4 koronával** társulatunk pénztáránál, a „rozsnyói takarékpénztár“-nál és a „pesti magyar kereskedelmi bank“-nál Budapesten beválthatók.

**A gömöri faipar r.-társ. igazgatósága.**

## Tanulóul

Egy 13—14 éves fiu, ki magyarul helyesen írni és olvasni jól tud, **Rábely Miklós** könyvnyomdájában **tanulóul** azonnal felfogadtatik.

## Használt rövid zongora

megvételre kerestetik. — Ozim a kiadó-hivatalban.

1-\*

## Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatban, **Erzsébet-tér és Kossuth-utca sarkán** levő üzlethelyiség és lakás, megfelelő mellékkel **folyó év november 1-től bérbeadó.** — Értekezhetni a tulajdonos: **Samarjay Jánossal.**

5-\*

## Haszonbérbe adó birtok.

Borsodmegye Szendrő-Lád község határában, a boldvavölgyi vasut mentén, egy 357 vetőholdas birtok, lakóház és gazdasági épületekkel **1901. évi január hó 1-től haszonbérbe adó**, esetleg eladó; vasuti-, posta- és távirat állomása ott helyben van. Értekezhetni alólírokkal Kassán, Szepsi-út 18. sz.

2-3

**Fáy Barnabás**, tb. főszolgabíró.

## Hirdetés.

Rimaszombatban, a **Jánosi-utczában** 38. sz. alatt a vásártérhez közel fekvő háznak **emeleti lakosztálya**, esetleg a földszinti lakosztály is **bérbeadó**; de maga az egész ház, tágas udvar és a Rima folyóig terjedő gyümölcsös és veteményes kert; továbbá **Ajnácskő** határában a „Malom-hegyen” fekvő hat kapás termő **szőlő** szabad kézből örök áron is **eladó.**

**Szerényi János.**

## Bérbeadó birtok.

Egy 83 hold szántóföld, rét és legelőből álló tagosított birtok — a jánosi-i és rimaszombati határan — tanyai épületekkel, az összes idei — mintegy 400 mm. — takarmány és szalmával együtt **azonnal vagy jövő év május 1-től** több évre haszonbérbe vehető.

Értekezhetni lehet Rimaszombatban **Szabó György** polgármesterrel.

2-3

## Pót-hirdetmény.

596/2. sz. — Mely szerint a **Reinitz Zsigmond** javára **Jellinek B. és társa** ellen folyó évi augusztus hó 13-án 596/1900. sz. a kibocsátott árverési hirdetmény oda módosítottik, hogy a folyó hó 30-án megtartandó árverés nem mint a hirdetményben tévesen írva volt a városházán, hanem az **alperes lakásán Rimaszombatban Erzsébet-tér 21. számú házban** fog tartatni.

Rimaszombat, 1900. augusztus 19.

**Gasko János**, kir. jbir. végrehajtó.

8-8

## Leány-internátus.

**Wüstenberg Zsófia**, éjszakkémet tanító **dobsinai** (Gömörm.) **leány-internátusában** alkalom nyílik a német és francia nyelv alapos megtanulására, — továbbá zene, rajz és női kézimunkabani kiképzésére. — Nyilvánított óhajra bővebb kiértésítés.

## Hirdetmény.

A „Nagyrocezi népbank” részvénytársaság részéről közhírré tétetik, hogy a folyó évi **szeptember hó 1-től** kezdve — további intézkedésig — az alapszabályokban nyert jognál fogva, a **kamatláb az 5%-os betétektől 4 és 1/2-re; a 4 és 1/2 betétektől 4-re; a 4%-os betétektől 3 és 1/2-re; és a 3 és 1/2%-os betétektől 3%-ra szállítja le.**

Nagy-Röcezn, 1900. augusztus hó 10-én.

**Igazgatóság.**

2-2

## Eladó, esetleg bérbeadó.

Rimaszombatban, a **Losonezi-utczában** 23. szám alatt fekvő **emeletes lakóház**, amely külön földszinti és külön emeleti lakosztályból áll, az ahhoz tartozó és négy lóra berendezett istállóval, kocsiszinnel és kerttel szabad kézből **eladó**, — esetleg **folyó év november 1-től haszonbérbe kiadó.**

Értekezhetni **Marton János** tulajdonossal.

5-5

## Csödtömeg-eladás.

Vagyonbukott **Glücksthal Mór** rimaszombati kereskedő csödtömegéhez tartozó a csödléltár 1—1533 sorszám alatt foglalt **13349 korona 44 fillér becsértékű** férfi- és női divatárak, bolti felszerelvények a csödtömegválasztmány határozata folytán zárt ajánlat útján közpénzfizetés mellett eladtnak a következő feltételek mellett:

1. A venni szándékozók tartoznak 1000 korona bánatpénzzel ellátott, borítékba zárt és lepecsételt ajánlataikat alólírott csödtömeg gondnoknál **1900. évi augusztus hó 30-áig** benyújtani

2. Vevő köteles a vételért azonnal lefizetni, a megvett árukat és felszerelvényeket a vétel napjától számított 15 nap alatt átvenni és elszállíttatni.

3. A vétel után eső százalékot a vevő viseli.

A csödléltár alólírott tömeggondnoknál bármikor megtekinthető. Ugyazintén megtekinthetők a csödtömeghez tartozó áruk is.

A beérkezett zártajánlatok felett a csödtömegválasztmány **1900. évi augusztus hó 31-ik** napjának délutáni 2 órájára a rimaszombati kir. törvényszék pertárába kitűzött ülésében határoz, esetleg az ajánlatot tevők között nyílt árverést tart.

2-2

Rimaszombat, 1900. évi augusztus hó 9-én.

**Bodon József** ügyvéd, csödtömeggondnok.

## Pályázati hirdetmény.

3480. sz. — Gömör-Kishont t. e. vármegyei tornallyai járásába kebelezett **Bánréve székhelyvel megüresedett körjegyzői állásnak** betöltésére ezennel pályázatot nyitok. — A megválasztandó körjegyző törzsfizetése 1217 korona 42 fillér, lakbér illetménye 264 korona 72 fillér, irodai átalánya 109 korona 10 fillér, küldőnéz-díj 81 korona 56 fillér, összesen tehát 1672 korona 80 fillér, mely összegben az állami javadalmazás is bent foglaltatik, melyért tartozik az állami anyakönyvezéssel járó teendőket is teljesíteni. — Javadalmazása még a magán munkálatokért megyei szabályrendeletileg megállapított munkadíjak. A körhöz tartoznak Bánréve, Hanva, Hétfő, Lénártfala és Málé községek.

A választás határideje a folyó évi **szeptember hó 4-ik napjának** délelőtti 10 órájára Bánréve községébe a község házához mint a kör székhelyére tűzetik ki.

Az ezen állásra pályázni szándékozók felhívtnak, hogy az 1883. évi 1-ső t. cz. 6. §-a értelmében kellően felszerelt és eddigi működésüket igazoló bizonyítvánnyal ellátott pályázati kérvényüket alólírotthoz az **1900. évi szeptember hó 2-ik napjáig** bezárólag annyival is inkább adják be, mivel az ezen határidőn túl beérkező pályázati kérvényeket nem fogom figyelembe venni.

Tornallya, 1900. augusztus hó 12-én.

2-3

**Szentmiklóssy**, főszolgabíró.

A nagymélt. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur <sup>94,366.</sup> <sup>1899.</sup> szám alatt kelt magas rendelete folytán értesítjük Gömörvármegye összes tanügyi hatóságait, miszerint a

# „HYGIEA” pormentesítő vállalat,

illetve a

valódi amerikai **DUSTLESS** főraktára Gömörmegye részére:

## NEUMANN ÁRMIN

fűszerkereskedőnél **RIMASZOMBATBAN**, Erzsébet-tér és Kossuth-utca sarkán.

2-5

## Csödtömeg-eladási hirdetmény.

Vagyonbukott **Mandel J. Lipót** rimaszombati kereskedő-czég csödtömegéhez tartozó és a csödléltár 1—1009 tételszámai alatt leltározott uri- és női divatcikkéből álló áruknak ajánlat útján értékesítése a csödtömegválasztmány által elhatározatván, felhívtnak a venni szándékozók, hogy 1000 korona bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **1900. évi augusztus 29-éig** bezárólag alólírottnál beadni sziveskedjenek. Az áruaktár leltári **becsértéke 14.454 korona 29 fillér.**

Az áruaktár és a részletes leltár alólírottnál a délutáni órákban megtekinthető.

Az ajánlat elfogadása iránt a csödtömegválasztmány **1900. évi augusztus 30-án** délutáni 2 órakor Rimaszombatban a törvényszék pertárában megtartandó csödtömegválasztmányi ülésen fog határozni, esetleg ugyanakkor nyilvános árverést is tartani.

Az elfogadandó ajánlat benyújtója, illetőleg az áruaktárt vevő köteles az áruaktárt közpénzfizetés mellett 8 nap alatt átvenni.

Rimaszombat, 1900. évi augusztus hó 7-én.

2-2

**Süteo István** ügyvéd, csödtömeggondnok.

## Eladó tenyészkos.

Méltóságos **Hámos Lászlóné** urnó kálosai gazdaságában 20 drb. 2 1/2 és 1 1/2 éves **fésűsfajta tenyészkos** valamint **130 drb. tavaszi malacz eladó.**

Értekezhetni **Földesi Nagy Sándor** gazdasági intézővel **Kálosán.**

2-\*

3-3

## Hirdetmény.

A tornallyai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** végrehajtónak ismeretlen tartozkodásu **Tököli Mihály** végrehajtást szenvedő elleni 150 korona tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a tornallyai kir. járásbíró) területén lévő, Málé községben fekvő, a máli 77. sztjkvben A. I. 1. sor., 115. hrsz. alatt foglalt belső és azon épült 84. sz. a. házból és 527. hrsz. kenderföldből **Tököli Mihályt** 1/4-ed részben megillető jutaléka 320 koronában és a máli 175. sztjkvben A. I. 1-7. sorszám, a máli 177. sztjkvben A. I. sorsz. alatt foglalt külbirtokból, a **Tököli Mihályt** 1/4. részben megillető jutaléka az árverést 566 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1900-ik évi szeptember hó 19-ik napján** délelőtti 9 órakor Málé községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 32 korona és 56 korona 60 fillért közpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán, 1900. évi július hó 4-ik napján.

A tornallyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

**Dr. Nagy Iván**, kir. aljárásbíró.

## Hirdetmény.

1708. sz. — A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. **Egressy Sándor** ügyvéd végrehajtónak **Csernok Antal** végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrocezi kir. járásbíró) területén lévő Jolsva város határában fekvő a Csernok Antal, Amália-, Ludmilla-, Anna- és Angella, özv. Csernok Antalné és Dr. Valaszki Lajos orvos tulajdonát képező jolsvai 32., 463., 838., 905., 1214. és 1363. sz. tjkönyvben foglalt ingatlanokra az árverést 1818 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1900. évi szeptember hó 15-ik napján** délelőtti 9 órakor Jolsván a városházában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, közpénzben, vagy az 1882. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezn, 1899. évi december hó 19-én. A nagyrocezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

**Dessewffy**, kir. járásbíró.

## Bérbeadó ház Tamásfalán.

Tamásfalán a **Bodrogközy-féle** lakóház (4 szoba, téli s nyári konyha, éléskamra, pince) továbbá melléképületek, nagy veteményes és gyümölcsös kert, s végül a kert végében lévő káposztás-föld bérbeadó. Közelebbi felvilágosítás kapható **Tamásfalán** a tulajdonosnál.

2-2

## Hirdetmény.

698. sz. — Alólírott végrehajtó közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1900. évi 3191. számú végzése következtében dr. **Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **Rosenzveig Sámuel** javára **Hiznyan Bálint** ellen 162 korona 44 fillér tőke s járulékaik erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 2001 koronára becsült házi butorok, sertések, varrógépek és ruhanemű árukból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésen a rimaszombati kir. járásbírósnak 1900. évi V: 360/3 számú végzése folytán 163 korona 44 fillér tőke, ennek 1900. évi ápril hó 5-től járó 6 %-os kamatai, 51 korona 78 fillér eddigi költségek erejéig Rimaszombatban alperes lakásán leendő eszközlésére az **1900. évi augusztus hó 25-ik napjának** délutáni 3 órája határidőül kitűzettek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett becsáron alól is elfognak adatni; megjegyzetetik, hogy ezen árverést **Silbiger Ármin** 1200 korona; **Vozary Sámuel** 600 korona; **Stauber Péter** 346 korona 4 fillér követeléseik erejéig is meg fog tartatni.

Rimaszombat, 1900. évi augusztus hó 16. án.

**Gasko János**, kir. j. végrehajtó.